

A boszorkány túrók okád

A másik [boszorkány] itt Abonyba' vót. Annak meg vót három leánya, heles leányok vótak. Mindig jártak hozzájuk a legínyek. Egyszer azt mondja egyik a másikának:

– Te, hallod-e! Mióta idejárunk, körúnízünk a' udvaron, itt is, ott is, sehol nincs se tehén, se kecske, hogy lehet, hogy állandóan sütik a túróslapinyt, avval fogadnak?

Összebeszíték, hogy kilesik az asszonyt. Egyszer mentek oda, már meg vót a kemence fűtve, egyszer csak kiosont az asszony [a] kertek alján, a tehenes gazdáho'. Kiszopta [a] tehenet, aztán hazament. Meg vót kelve a tészta, elkészítve a sütésre, hát megfogja a csipőjét, nos, ráöklendezte a túrók. No, aztán a legínyek úgy eltűntek a házuk tájárul, hogy soha többet nem mentek feléjük.